

Regeringen vil fastholde rammekravet for de kommuner, der ikke kan eller vil opfylde de frivillige aftaler. Man har forsøgt at pakke formuleringen ind i redegørelsen med mange ord, men det er bare endnu et eksempel på de centralistiske løsningsforslag, som vi oplever, at regeringen i stigende grad tyer til. Senest har finansministeren i serien »Danmark år 2005« sagt, at regeringen vil fastlægge sin overordnede prioritering af de amtslige og kommunale investeringer på lige fod med de statslige.

Regeringens centralistiske løsningsforslag skal endvidere ses i lyset af, at regeringen i høj grad selv har sat kommunerne i den økonomiske klemme, de er i. På den ene side suger regeringen penge ud af den kommunale kasse, og jeg skal bare nævne nogle enkelte ting: Fremrykket opkrævning af kildeskat, skattereformen og udligningsreformen for et par år siden – alt sammen ting, der har været med til at udhule den kommunale likviditet, samtidig med at man har frataget kommunerne og amterne friheden til selv at planlægge den mere langsigtede service for deres borgere og foretage de langsigtede investeringer, der skal foretages. Amterne og kommunerne er på den måde med til at finansiere statens udgifter, og bagefter får de tilbud om at optage ekstra lån, som jo også skal forrentes.

Vi kan se i Budgetnyt nr. 3, at kommunernes langfristede gæld er steget til 4 mia. kr. i løbet af de sidste 4 år, og det er jo det direkte modsatte af, hvad der burde ske i en tid med samfundsøkonomisk vækst. Finansministeren har også meldt ud til forhandlingerne med amterne og kommunerne, at de ikke får kompensation for bruttoskatten, og det betyder altså en forringelse af likviditeten for kommunerne på ca. 10 mia. kroner. Det er i en samfundsøkonomisk vækstperiode, gælden skal bringes ned i stedet for som nu at stige, for hvordan har man ellers tænkt sig, man skal kunne styre udviklingen, når vi får nedgangstider?

Det er også tankevækkende, at ifølge finansministerens budgetredegørelse for 1997 giver større offentlige udgifter ikke mere tilfredse borgere. Det er jo netop det, Venstre har fremført hele tiden: Det er muligt at få en bedre offentlig service for færre penge. Øgede skatter medfører ikke automatisk højere service for borgerne. Borgernes tilfredshed stiger ikke i takt med øgede offentlige udgifter, tværtimod. Der er en tendens til, at tilfredsheden blandt borgerne er større i de kommuner, hvor udgifterne er lavest. Venstre udgav en kommunal hvidbog

sidste år, og den påviser ud fra indenrigsministerens egne kommunale nøgletal, at kommuner med Venstreborgmestre generelt er mere effektive og har lavere udgifter end socialdemokratisk ledede kommuner, så meget tyder derfor på, at borgerne er mere tilfredse i Venstrestyrede kommuner.

Budgetredegørelsen påviser, at der er meget stor forskel på administrationen i landets kommuner. Det understreger, som vi også har sagt gang på gang, at det er muligt at slanke den offentlige administration, uden at servicen dermed forringes. Ud fra indenrigsministerens kommunale nøgletal har Venstre påvist, at personaleforbruget generelt er lavere i Venstre-kommuner end i socialdemokratisk styrede kommuner, så højere udgifter til administration betyder altså ikke en bedre service til borgerne.

Regeringen vil have kvalitets- og aktivitetsmål indbygget i den kommunale beslutningsproces, og der skal udvikles nye metoder til kvalitetsbeskrivelse. Det kan Venstre i princippet godt støtte, for det er jo lig med det, der sker i forbindelse med en udlicitering: Når kommunerne først har beskrevet, hvor meget de vil have, og hvilken kvalitet ydelsen skal have, er det jo oplagt for kommunalbestyrelsen at spørge: Hvem kan mon levere varen bedst og billigst? Men det er ikke med i kommunalredegørelsen og heller ikke i budgetredegørelsen, så det er kun en gang ord.

Kommunerne får en større gevinst ved at lære af hinandens organisationsform, og Venstre mener, at kun gennem systematisk brug af udbud og udlicitering kan det sikres, at opgaverne løses bedst og billigst. Det kan vi også se af den rapport fra PLS Consult, som Indenrigsministeriet selv har bestilt, så det hjælper altså ikke, at regeringen har den berøringsangst på de områder. Borgerne ønsker, at deres skattekrone bliver brugt bedst muligt, og budgetredegørelsen viser, at det ikke altid er det offentliges service, der giver de mest tilfredse borgere.

Borgerne vil gerne have en større frihed til at træffe deres egne valg, når det gælder hjemmehjælp, børnepasning og sygehusvalg, og tilbudene skal være tilpasset den enkelte borger. I bund og grund er det dét, kommunerne og amterne skal bruge deres selvstyre til uden statens indblanding og uden for meget central styring, og det er det, Venstre vil arbejde for.